

Bałagany – Dagmara Korona

Bałagany, bałagany błogie
Gdy niczego nie muszę - a mogę
Bałagany sobotnio niedzielne
Bałagany tytoniowo chmielne
Błąka się w nich od ściany do ściany
Człowiek wreszcie bez końca wyspany
Pierwszą kawą leciutko nagrzany
Jak kocham takie dni
Kocham gubić się w miękkim szlafroku
Przebąblować w nim sobie do zmroku
Nie doznając spraw pilnych natłoku
Czekać - aż się przyturlasz ty
Bałagany, bałagany błogie
Gdy niczego nie muszę - a mogę
Bałagany sobotnio niedzielne
Bałagany tytoniowo chmielne
Słowa „bardzo” i słowa „koniecznie”
Odpłynęły żegnane serdecznie
A panoszy się po podłodze
Morze „może?”, „może”, „może”, „może”
Byle dożyć do następnego
Bałaganu tak osobistego
Znów odwiesić roboczą zbroję
Ja to kocham - jak tu stoję
Ja to kocham - jak tu stoję
Ja to kocham
Bałagany, bałagany błogie
Gdy niczego nie muszę - a mogę
Bałagany sobotnio niedzielne
Bałagany tytoniowo chmielne
Bałagany, bałagany błogie
Gdy niczego nie muszę - a mogę
Bałagany sobotnio niedzielne
Bałagany tytoniowo chmielne

Słowa: brak danych

Muzyka: brak danych